

Kristen Albert Ellingsen

Konst. Instituttleder IRN

Alta den 30.05.22

Ang. arbeidet og fremdriften i arbeidsgruppen som skal se på ressursituasjonen ved instituttet (IRN).

Gruppen er primært sammensatt av ansatte med et spesielt ansvar for de ulike studieprogrammene instituttet tilbyr. Utvalget består av Bente Heimtun, Arild Røkenes, Per Kåre Jakobsen, Peter Haugseth og Thomas Vordal. I tillegg deltar Kjell Olsen (som leder av forskningsgruppen) og Gøril Johansen (referent). Instituttleder Kristen Albert Ellingsen har ledet arbeidet.

Gruppen er gitt følgende mandat:

- 1) *Hvordan tilpasse studieporteføljen til bemanningen budsjettrammen tillater?*
 - *Inkludert rom for forskningsterminer*
- 2) *Hvordan kan instituttet eventuelt øke rammene?*
- 3) *Løsninger for kort og lang sikt*

Gruppen skal rapportere til dekanen første gang den 1. juni (2022).

Gruppens mandat er knyttet til den utfordrende ressursituasjonen ved IRN, og hvordan instituttet fremover bedre kan harmonisere bruken av ressurser med de forpliktelsene og det tilbudet som instituttet gir. Noe forenklet vil arbeidet bli strukturert og knyttet til følgende to sentrale arbeidsoppgaver:

- a) *Hvordan optimalisere ressursbruken ved instituttet (IRN)?* Hvilke handlingsrom har vi, og hvilke tiltak bør vi iverksette for å tilpasse oss de ressursmessige rammene vi er underlagt, samtidig som vi ivareta de forpliktelsene vi har overfor våre studenter (og andre interessenter)?
 - Noe forenklet vil diskusjonen bli knyttet til instituttets fremtidige studietilbud. Hva skal vi tilby, og hvordan (organisering).
- b) *Hvordan øke de ressursmessige rammene ved instituttet over tid?*
 - Sentralt her vil være diskusjonen og tiltak knyttet til *kommunikasjon* og *rekruttering*. Hvordan kommuniserer vi med sentrale nettverkaktører innen næringsliv, media og andre med interesser i vår virksomhet? Hvordan kan vi utvikle og utnytte det mulighetsrommet et nært og godt forhold til viktige samarbeidspartnere vil gi oss (ikke minst når det gjelder rekruttering og det faglige innholdet i de studiene vi tilbyr).

Den første oppgaven vil være knyttet til det vi tilbyr med bakgrunn i de ressursene vi har, mens den siste oppgaven er knyttet til hvordan fremtidige studenter og andre nære aktører opplever oss og det vi tilbyr. Svaret på spørsmålene vil hjelpe oss i å harmonisere bruken av ressursene med de ressursene som vi til enhver tid har tilgjengelig.

Det er avholdt tre møter i arbeidsgruppen. Det første møtet ble avholdt i slutten av april (den 28.04.22). De to andre møtene ble avholdt den 10. og 23. mai.

De to første møtene var preget av diskusjoner der målet var å få en felles forståelse av mandatet, forventningene og den ressursmessige situasjonen ved instituttet. Konsekvensene av situasjonen slik den er nå ble videre diskutert. Konkrete tiltak som å trekke studietilbud, utvikle og tilby flere generiske fag (?), mulighetene for økt og bedre samkjøring på tvers av programmene (på instituttet), samt hvordan fremtidige endringer best mulig skal kunne implementeres i fagmiljøet, ble også diskutert.

Utfordringene tilknyttet en for liten fast faglig stab, som gruppen opplever er den viktigste og største utfordringen på kort sikt, ble påpekt. Utfordringene med å dekke høsten undervisning er helt konkret den store utfordringen. Å basere seg i for stor grad på timelærere har vi erfaringer med er utfordrende av flere grunner. En utfordring er rekruttering. Det er vanskelig å få tak i gode og et tilstrekkelig antall timelærere. Det finnes potensielle timelærere som er tilknyttet UiT, men da ofte på andre fakultetet, noe som av flere grunner gjør dem lite tilgjengelig for oss, selv om de skulle ønske det selv. En annen utfordring med et stort antall timelærere er knyttet til koordinering og kontroll (av det faglige innholdet i undervisningen). Vi ser en tendens til at misforståelser lett oppstår (både hos de tilsatte timeforeleserne og oss som kolleger, og mellom foreleser og studenter). Viktig informasjon når ofte ikke frem, eller den blir misforstått. De som blir skadelidende, er studentene. Studentene blir misfornøyd, og involvere igjen andre studenter på en negativ måte. Studenter som i utgangspunktet ikke er involvert blir involvert, og misnøyen sprer seg da lett (ikke bare mellom studenter i samme klasse, men også på tvers av klasser og program). Konsekvensene blir at vi må benytte ressurser til klagebehandling og tilbakemeldinger til misfornøyde studenter. Ressurser vi kunne benyttet til andre og mer positive formål. Resultatet er at den anstrengte ressurs situasjonen instituttet er i, over tid tapper instituttet for enda flere ressurser. Et viktig mål med arbeidet i gruppen vil derfor være å bryte denne *onde sirkelen*, for å beskrive situasjonen med et kanskje litt utslitt begrep. Å få dette til vil kreve både tid, en viss forutsigbarhet og en felles forståelse av situasjonen på tvers av de ulike nivåene.

Arbeidsgruppen innser at instituttet er i en utfordrende situasjon. Da gruppen i en av de første møtene ble utfordret på veien videre, og om det var noen forhold som de opplevde som *hellige kyr* (noe som absolutt ikke kunne diskuteres, eller endres), var det eneste som ble trukket frem et fortsatt behov for å ha et internasjonalt tilbud til våre utvekslingsstudenter. Hvordan dette internasjonale tilbudet vil se ut, er det ikke helt tatt stilling til enda (dette får vi komme tilbake til).

Det er en klar vilje i arbeidsgruppen til å satse videre på nettbaserte tilbud (mest sannsynlig flere hybride – kombinasjon fysisk tilstedeværelse kombinert med digitale løsninger). Dette er tilbud vi allerede har hatt gode erfaringer med, selv om det også her er forhold vi må bli bedre på. Flere digitale løsninger vil blant annet fordre en bedre skolering av den enkelte ansatte og en bedre organisering av instituttets digitale kompetanse lokalt.

Arbeidet i gruppen frem til nå har vært knyttet til å utvikle en felles forståelse av situasjonen og hvordan vi bruker ressursene ved instituttet. Diskusjonen om hva som kan og bør gjøres videre har vi så vidt startet på, og på dette området gjenstår det fortsatt mye. Det er et mål at gruppen skal levere konkrete forslag på tiltak som både vil effektivisere ressursbruken, samtidig som vi vil se på hvordan inntektene kan øke over tid. Skal vi lykkes er det viktig at vi har et realistisk forhold til hva som er mulig å få til og når.

Graden av digitalisering er diskutert. Den positive effekten vil være knyttet til økt tilgjengelighet til større studentmasser. Bedre rekrutteringa og produksjonen av studiepoeng gjennom å tilby mer fleksible utdanningsløp. Hva kan vi tilby digitalt og/eller samlingsbasert (gjennom hybride løsninger)? Flere studenter = flere avlagte studiepoeng = økte inntekter på sikt.

Av *konkrete forhold* (tiltak) som så lang er diskutert (– uten at noe av dette er endelig bestemt):

- Hvilke studietilbud skal vi tilby? Blir studer lagt ned vil det frigi ansatte som vil kunne bidra på andre studieprogram.
- Hvordan skal vi forholde oss til studier med lav søkning. Kan de trekkes – må vi ha et minimum av studenter for å starte et tilbud? Hva er i så fall dette?
- Et nærmere og tettere samarbeid mellom de ulike programmene.
- Endre studieplaner for å redusere antall unike studiepoeng som leveres i de ulike master- og bachelorprogrammene.
 - Få til bedre samarbeid mellom både våre egne studieprogrammer og andre enheter ved UiT.
 - Eksempel: Siden forskriften sier at i f.eks. bachelorgraden «[...] skal det inngå en fordypning i fag, emne eller emnegruppe på minimum 80 studiepoeng dersom ikke annet framgår av rammeplan» er det mulig å lage studiemodeller der minimum 60 studiepoeng består av valgemner som kan hentes på tvers av studieprogrammer ved IRN spesielt eller UiT generelt.
- Økt samarbeid med andre institutter og fakultet (utveksle fag og fagressurser). Konkrete initiativ er tatt i forhold til Handelshøyskolen her ved campus. Dette er et tiltak som både vil effektivisere brukene av ressurser, samtidig som det vil påvirke inntektsstrømmen vår på en positiv måte.
- Et mer (og flere) generisk tilbud. Det vil bidra til å lettere rekrutteringen av forelesere, samtiden som grunnlaget for nå nye studenter (blant annet innen EVU - etter- og videreutdanning). Jo mer generisk fagene er, jo lettere blir det å tilpasse fagene andre studieløp.
- Økt bruk av fag på tvers av tilbudene og programmene (på eget institutt). Dette gjøres i dag, men kan vi bli enda bedre? Er det mulig å tilby flere valgfag – fag som allerede blir tilbudt av andre (andre studier)?
- På kort sikt ivaretar vi våre forpliktelser vi har overfor studentene våre ved å tilsette manglende vitenskapelige ansatte i kortvarige vikariater og engasjementer, slik at vi ikke pådrar oss faste kostnader. Dette til tross for at vi ser at midlertidighet vil kunne svekke studiekvaliteten over tid.

Rekruttering

- Økt søkelys på rekruttering av studenter (innenfor det mulighetsområdet vi har på instituttet). Det er viktig at vi er synlig på ulike faglige arenaer, samt i faglige diskusjoner i media (for eksempel kronikker).
- Vi må i større grad dyrke en klar (faglig) profil slik at vi blir et naturlig valg (både for studenter og EVU-markedet). Det vi tilbyr må sterkere koordineres slik at det samsvarer enda sterkere med det vi kommuniserer. Det vil igjen fremme opplevd studiekvalitet over tid.

Med vennlig hilsen

Kristen Albert Ellingsen